

Præmisser fra Flygtningenævnets afgørelse

Præmisser fra Flygtningenævnets afgørelse vedrørende den kvindelige klager

Nævnet stadfæstede i efteråret 2013 Udlændingestyrelsens afgørelse vedrørende en kvindelig statsborger fra Afghanistan. Indrejst i 2012.

Flygtningenævnet udtalte:

”Ansøgeren er etnisk tadjik og sunnimuslim fra Kabul, Afghanistan. Ansøgeren har ikke været medlem af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer eller i øvrigt været politisk aktiv.

Ansøgeren har som asylmotiv henvist til, at hun ved en tilbagevenden til Afghanistan frygter at blive slået ihjel af sin farbroder eller sin forlovede, idet hun er stukket af sammen med en anden mand, som hun er blevet gift og har fået et barn med.

Ansøgeren indledte et forhold med [R], som er nevø til ansøgerens nabo. De indledte et forhold, og ansøgeren blev gravid. Da ansøgeren var tre måneder henne, friede [Z] til hende. Hendes farbroder accepterede frieriet. Ansøgeren havde ikke lyst til at blive gift med [Z], idet han var ældre end ansøgeren, og idet hun var forelsket i [R] og ventede hans barn. Hun regnede med, at [Z] og hendes farbroder ville blive meget vred over det. To uger efter forlovelsen mødtes ansøgeren med [R]. Hun fortalte ham, at hun var gravid, og at hun var blevet forlovet med en anden mand. [R] lovede at hjælpe hende. Ugen efter mødtes de hjemme hos [R's] faster. [R] fortalte ansøgeren, at hun skulle være klar til at rejse væk få dage efter. De flygtede sammen til en anden del af Kabul tidligt om morgenen. De blev viet hjemme hos agenten. [R's] forældre var til stede. De opholdt sig hos agenten i 20 dage, indtil deres rejsedokumenter var klar. De fløj til Tyrkiet, hvor de opholdt sig i omkring et halvt år, indtil deres søn var 20 dage gammel. De opholdt sig efterfølgende i Grækenland i 14 måneder, hvorefter ansøgeren fløj til [land] og derefter blev kørt til Danmark. Hendes ægtefælle, [R], blev i Grækenland, og indrejste i Danmark i [i slutningen af] 2012.

Flygtningenævnet finder ikke at kunne lægge ansøgerens og hendes ægtefælles forklaringer til grund for sagen, idet de på visse punkter fremtræder divergerende og i øvrigt må karakteriseres som usandsynlige og konstruerede til lejligheden.

Flygtningenævnet lægger vægt på, at ansøgeren og ægtefællen har forklaret noget divergerende om tidspunkterne for deres seksuelle samkvem. Ægtefællen har til motivsamtalen angivet, at han og ansøgeren tre til fire dage efter, at de var mødtes første gang på hendes bopæl, havde samleje. Til asylsamtalen har han først forklaret, at han besøgte hende tre gange på hendes bopæl, og at de først havde samleje fjerde gang, de mødtes på hendes bopæl. Senere i samme samtale har han rettet sin forklaring derhen, at de havde samleje med en uges mellemrum den tredje og den fjerde gang, de mødtes.

Dette er i modstrid med, at ansøgeren til sin motivsamtale har forklaret, at de første gang havde samleje en måned efter, at hun havde mødt ægtefællen, og at samlejerne fandt sted med en måneds mellemrum. Til asylsamtalen og under nævnsbehandlingen har ansøgeren derimod forklaret, at de havde samleje med omkring en uges mellemrum.

I øvrigt finder Flygtningenævnet det ikke sandsynligt, at ansøgeren og ægtefællen på den af dem angivne måde skulle kunne have haft samleje med hinanden på hendes bopæl, idet dette fremstår usandsynligt, når henses til de foreliggende baggrundsoplysninger.

Flygtningenævnet finder det under disse omstændigheder ikke sandsynliggjort, at ansøgeren ved en tilbagevenden til hjemlandet vil være i risiko for asylbegrundende forfølgelse, jf. udlændingelovens § 7, stk. 1, eller at hun vil være i reel risiko for overgreb enten fra hendes forlovedes side eller fra hendes families side, omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 2.

Flygtningenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelse.”

Præmisser fra Flygtningenævnets afgørelse vedrørende den mandlige klager

Nævnet stadfæstede i efteråret 2013 Udlændingestyrelsens afgørelse vedrørende en mandlig statsborger fra Afghanistan. Indrejst i 2012.

Flygtningenævnet udtalte:

”Ansøgeren er etnisk tadjik og sunnimuslim fra Kabul, Afghanistan. Ansøgeren har sympatiseret med ”Folkets Parti”. Han har ikke foretaget sig noget aktivt for partiet, og han har ikke haft nogen problemer, der relaterer sig til dette parti.

Ansøgeren har som asylmotiv henvist til, at han ved en tilbagevenden til Afghanistan frygter at blive slået ihjel af sin ægtefælles farbroder eller hendes forlovede, idet hun er stukket af sammen med ansøgeren, som hun er blevet gift og har fået et barn med.

Ansøgeren indledte et forhold med [F], som er ansøgerens fasters nabo. De indledte et forhold, og [F] blev gravid. Da hun var tre måneder henne, friede [Z] til hende. Hendes farbroder accepterede frieriet. Hun havde ikke lyst til at blive gift med [Z], idet han var ældre end hende, og idet hun var forelsket i ansøgeren og ventede hans barn. To uger efter forlovelsen mødtes [F] med ansøgeren. Hun fortalte ham, at hun var gravid, og at hun var blevet forlovet med en anden mand. Ansøgeren lovede at hjælpe hende. Han fortalte sin broder om situationen, og broderen ville skaffe en agent. Ugen efter mødtes ansøgeren og [F] hjemme hos ansøgerens faster. Ansøgeren fortalte [F], at hun skulle være klar til at rejse væk få dage efter. De flygtede sammen til en anden del af Kabul tidligt om morgenen. De blev viet hjemme hos agenten. Ansøgerens forældre var til stede. De opholdt sig hos agenten i 20 dage, indtil deres rejsedokumenter var klar. De fløj til Tyrkiet, hvor de opholdt sig i omkring et halvt år, indtil deres søn var 20 dage gammel. De opholdt sig efterfølgende i Grækenland i omkring 14 måneder, hvorefter [F] sammen med parrets søn fløj til [land] og derefter blev kørt til Danmark. Ansøgeren blev i Grækenland, og han indrejste i Danmark i [slutningen af] 2012. Mens ansøgeren og [F] opholdt sig i Grækenland, blev ansøgeren kontaktet telefonisk af sin fader, der fortalte, at [F's] farbroder og andre familiemedlemmer havde opsøgt ansøgerens familie, hvor de truede ansøgerens familie med henblik på at få dem hjem. Den 12. juli 2011 opsøgte [F's] fætter, [A], og nogle af hans venner ansøgerens familie. Ansøgerens broder, [M], fortalte dem, at han havde hjulpet dem med at flygte. [A] og hans venner slog broderen ihjel. Ansøgerens fader anmeldte [A] og hans venner til myndighederne, der fængslede [A] og to af hans venner. Familierne tilbød ansøgerens fader blodpenge, hvilket han afslog. Som følge heraf blev ansøgerens forældre udsat for trusler og fysiske overgreb, og de flygtede derfor til Pakistan.

Flygtningenævnet finder ikke at kunne lægge ansøgerens og hans ægtefælles forklaringer til grund for sagen, idet de på visse punkter fremtræder divergerende og i øvrigt må karakteriseres som usandsynlige og konstruerede til lejligheden.

Flygtningenævnet lægger vægt på, at ansøgeren og ægtefællen har forklaret noget divergerende om tidspunkterne for deres seksuelle samkvem. Ansøgeren har til motivsamtalet angivet, at han og [F] tre til fire dage efter, at de var mødtes første gang på [F's] bopæl, havde samleje. Til asylsamtalen har han først forklaret, at han besøgte hende tre gange på hendes bopæl, og at de først havde samleje fjerde gang, de mødtes på hendes bopæl. Senere i samme samtale har han rettet sin forklaring derhen, at de havde samleje med en uges mellemrum den tredje og den fjerde gang, de mødtes.

Det er i modstrid med, at ansøgerens ægtefælle til sin motivsamtale har forklaret, at de første gang havde samleje en måned efter, at hun havde mødt ansøgeren, og at samlejerne fandt sted med en

måneds mellemrum. Til asylsamtalen og under nævnsbehandlingen har ægtefællen derimod forklaret, at de havde samleje med omkring en uges mellemrum.

I øvrigt finder Flygtningenævnet det ikke sandsynligt, at ansøgeren og ægtefællen på den af dem angivne måde skulle kunne have haft samleje med hinanden på ægtefællens bopæl, idet dette fremstår usandsynligt, når henses til de foreliggende baggrundsoplysninger.

Flygtningenævnet finder det under disse omstændigheder ikke sandsynliggjort, at ansøgeren ved en tilbagevenden til hjemlandet vil være i risiko for asylbegrundende forfølgelse, jf. udlændingelovens § 7, stk. 1, eller at han vil være i reel risiko for overgreb enten fra ægtefællens forlovedes side eller fra hendes families side, omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 2.

Flygtningenævnet finder under de ovennævnte omstændigheder ikke, at der kan tillægges det af ansøgeren fremlagte dokument, som vedrører omstændighederne omkring hans broders død, nogen særlig vægt.

Flygtningenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelse.”

Nævnet meddelte i slutningen af 2014 klagerne afslag på genoptagelse af sagen.

Flygtningenævnet udtalte:

”Flygtningenævnet bemærker indledningsvist, at nævnets bevisbedømmelse sker på grundlag af en helhedsvurdering af ansøgerens forklaring og personlige fremtræden under nævnsmødet sammenholdt med sagens øvrige oplysninger, herunder nævnets baggrundsmateriale om ansøgerens hjemland.

Ved bedømmelsen af sagen vil nævnet søge at fastlægge hvilke af sagens faktiske oplysninger, nævnet kan lægge til grund. Hvis ansøgerens forklaring fremstår som sammenhængende og konsistent, vil nævnet som udgangspunkt lægge denne til grund.

Flygtningenævnet er i besiddelse af en meget omfattende samling generelt baggrundsmateriale om forholdene i de lande, hvorfra Danmark modtager asylansøgere, herunder Afghanistan. Materialet bliver løbende ajourført og suppleret.

Det er det enkelte nævnsmedlem, som ud fra princippet om fri bevisbedømmelse vurderer baggrundsoplysningernes betydning i forhold til oplysningerne i den enkelte sag.

For så vidt angår den konkrete sag bemærker Flygtningenævnet, at De i Deres genoptagelsesansøgning ikke er fremkommet med nye oplysninger om Deres klients konflikter i hjemlandet i forhold til de oplysninger, der forelå på tidspunktet for nævnets beslutning af [efteråret] 2013.

For så vidt angår den konkrete sag bemærker Flygtningenævnet, at nævnet i sin beslutning af [efteråret] 2013 vedrørende den mandlige ansøger udtalte, at ansøgeren er etnisk tadjik og sunnimuslim fra Kabul, Afghanistan. Ansøgeren havde sympatiseret med ”Folkets Parti”. Han havde ikke foretaget sig noget aktivt for partiet, og han havde ikke haft nogen problemer, der relaterede sig til dette parti. Ansøgeren havde som asylmotiv henvist til, at han ved en tilbagevenden til Afghanistan frygtede at blive slået ihjel af sin ægtefælles farbroder eller hendes forlovede, idet hun var stukket af sammen med ansøgeren, som hun blev gift og havde fået et barn med. Ansøgeren indledte et forhold med [F], som er ansøgerens fasters nabo. De indledte et forhold, og [F] blev gravid. Da hun var tre måneder henne, friede [Z] til hende. Hendes farbroder accepterede frieriet. Hun havde ikke lyst til at blive gift med [Z], idet han var ældre end hende, og idet hun var forelsket i ansøgeren og ventede hans barn. To uger efter forlovelsen mødtes [F] med ansøgeren. Hun fortalte ham, at hun var gravid, og at hun var blevet forlovet med en anden mand. Ansøgeren lovede at hjælpe hende. Han fortalte sin broder om situationen, og broderen ville skaffe en agent. Ugen efter mødtes ansøgeren og [F] hjemme hos ansøgerens faster. Ansøgeren fortalte [F], at hun skulle være klar til at rejse væk få dage efter. De flygtede sammen til en anden del af Kabul tidligt om morgenen. De blev viet hjemme hos agenten. Ansøgerens forældre var til stede. De opholdt sig hos agenten i 20 dage, indtil deres rejsedokumenter var klar. De fløj til Tyrkiet, hvor de opholdt sig i omkring et halvt år, indtil deres søn var 20 dage gammel. De opholdt sig efterfølgende i Grækenland i omkring 14 måneder, hvorefter [F] sammen med parrets søn fløj til [land] og derefter blev kørt til Danmark. Ansøgeren blev i Grækenland, og han indrejste i Danmark i

[slutningen af] 2012. Mens ansøgeren og [F] opholdt sig i Grækenland, blev ansøgeren kontaktet telefonisk af sin fader, der fortalte, at [F's] farbroder og andre familiemedlemmer havde opsøgt ansøgerens familie, hvor de truede ansøgerens familie med henblik på at få dem hjem. Den 12. juli 2011 opsøgte [F's] fætter, [A], og nogle af hans venner ansøgerens familie. Ansøgerens broder, [M], fortalte dem, at han havde hjulpet dem med at flygte. [A] og hans venner slog broderen ihjel. Ansøgerens fader anmeldte [A] og hans venner til myndighederne, der fængslede [A] og to af hans venner. Familierne tilbød ansøgerens fader blodpenge, hvilket han afslog. Som følge heraf blev ansøgerens forældre udsat for trusler og fysiske overgreb, og de flygtede derfor til Pakistan. Flygtningenævnet fandt ikke at kunne lægge ansøgerens og hans ægtefælles forklaringer til grund for sagen, idet de på visse punkter fremtrådte divergerende og i øvrigt måtte karakteriseres som usandsynlige og konstruerede til lejligheden. Flygtningenævnet lagde vægt på, at ansøgeren og ægtefællen havde forklaret noget divergerende om tidspunkterne for deres seksuelle samkvem. Den mandlige ansøger havde til motivsamtalen angivet, at han og [F] tre til fire dage efter, at de var mødtes første gang på [F's] bopæl, havde samleje. Til asylsamtalen havde han først forklaret, at han besøgte hende tre gange på hendes bopæl, og at de først havde samleje fjerde gang, de mødtes på hendes bopæl. Senere i samme samtale har han rettet sin forklaring derhen, at de havde samleje med en uges mellemrum den tredje og den fjerde gang, de mødtes. Dette var i modstrid med, at ansøgerens ægtefælle til sin motivsamtale havde forklaret, at de første gang havde samleje en måned efter, at hun havde mødt ansøgeren, og at samlejerne fandt sted med en måneds mellemrum. Til asylsamtalen og under nævnsbehandlingen havde ægtefællen derimod forklaret, at de havde samleje med omkring en uges mellemrum. I øvrigt fandt Flygtningenævnet det ikke sandsynligt, at ansøgeren og ægtefællen på den af dem angivne måde skulle kunne have haft samleje med hinanden på ægtefællens bopæl, idet dette fremstod usandsynligt, når henses til de foreliggende baggrundsoplysninger. Flygtningenævnet fandt det under disse omstændigheder ikke sandsynliggjort, at ansøgeren ved en tilbagevenden til hjemlandet ville være i risiko for asylbegrundende forfølgelse, jf. udlændingelovens § 7, stk. 1, eller at han ville være i reel risiko for overgreb enten fra ægtefællens forlovedes side eller fra hendes families side, omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 2. Flygtningenævnet fandt under de ovennævnte omstændigheder ikke, at der kunne tillægges det af ansøgeren fremlagte dokument, som vedrørte omstændighederne omkring hans broders død, nogen særlig vægt.

Flygtningenævnet bemærker, at nævnet i sin beslutning af [efteråret] 2013 vedrørende den kvindelige ansøger udtalte at, ansøgeren er etnisk tadjik og sunnimuslim fra Kabul, Afghanistan. Ansøgeren havde ikke været medlem af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer eller i øvrigt været politisk aktiv. Ansøgeren havde som asylmotiv henvist til, at hun ved en tilbagevenden til Afghanistan frygtede at blive slået ihjel af sin farbroder eller sin forlovede, idet hun var stukket af sammen med en anden mand, som hun var blevet gift og havde fået et barn med. Ansøgeren indledte et forhold med [R], som er nevø til ansøgerens nabo. De indledte et forhold, og ansøgeren blev gravid. Da ansøgeren var tre måneder henne, friede [Z] til hende. Hendes farbroder accepterede frieriet. Ansøgeren havde ikke lyst til at blive gift med [Z], idet han var ældre end ansøgeren, og idet hun var forelsket i [R] og ventede hans barn. Hun regnede med, at [Z] og hendes farbroder ville blive meget vred over det. To uger efter forlovelsen mødtes ansøgeren med [R]. Hun

fortalte ham, at hun var gravid, og at hun var blevet forlovet med en anden mand. [R] lovede at hjælpe hende. Ugen efter mødtes de hjemme hos [R's] faster. [R] fortalte ansøgeren, at hun skulle være klar til at rejse væk få dage efter. De flygtede sammen til en anden del af Kabul tidligt om morgenen. De blev viet hjemme hos agenten. [R's] forældre var til stede. De opholdt sig hos agenten i 20 dage, indtil deres rejsedokumenter var klar. De fløj til Tyrkiet, hvor de opholdt sig i omkring et halvt år, indtil deres søn var 20 dage gammel. De opholdt sig efterfølgende i Grækenland i 14 måneder, hvorefter ansøgeren fløj til [land] og derefter blev kørt til Danmark. Hendes ægtefælle, [R], blev i Grækenland, og indrejste i Danmark i [slutningen] 2012.

Flygtningenævnet fandt ikke at kunne lægge ansøgerens og hendes ægtefælles forklaringer til grund for sagen, idet de på visse punkter fremtrådte divergerende og i øvrigt måtte karakteriseres som usandsynlige og konstruerede til lejligheden. Flygtningenævnet lagde vægt på, at ansøgeren og ægtefællen havde forklaret noget divergerende om tidspunkterne for deres seksuelle samkvem. Ægtefællen havde til motivsamtalen angivet, at han og ansøgeren tre til fire dage efter, at de var mødtes første gang på hendes bopæl, havde samleje. Til asylsamtalen havde han først forklaret, at han besøgte hende tre gange på hendes bopæl, og at de først havde samleje fjerde gang, de mødtes på hendes bopæl. Senere i samme samtale havde han rettet sin forklaring derhen, at de havde samleje med en uges mellemrum den tredje og den fjerde gang, de mødtes. Dette var i modstrid med, at ansøgeren til sin motivsamtale havde forklaret, at de første gang havde samleje en måned efter, at hun havde mødt ægtefællen, og at samlejerne fandt sted med en måneds mellemrum. Til asylsamtalen og under nævnsbehandlingen havde ansøgeren derimod forklaret, at de havde samleje med omkring en uges mellemrum. I øvrigt fandt Flygtningenævnet det ikke sandsynligt, at ansøgeren og ægtefællen på den af dem angivne måde skulle kunne have haft samleje med hinanden på hendes bopæl, idet dette fremstod usandsynligt, når hensås til de foreliggende baggrundsoplysninger. Flygtningenævnet fandt det under disse omstændigheder ikke sandsynliggjort, at ansøgeren ved en tilbagevenden til hjemlandet ville være i risiko for asylbegrundende forfølgelse, jf. udlændingelovens § 7, stk. 1, eller at hun ville være i reel risiko for overgreb enten fra hendes forlovedes side eller fra hendes families side, omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 2.

Flygtningenævnet finder efter en fornyet gennemgang af sagen og de foreliggende baggrundsoplysninger ikke, at det anførte i Dansk Flygtningehjælps brev af [en dato i foråret] 2014 kan medføre en ændret vurdering af troværdigheden af ansøgernes forklaringer om, at de risikerer overgreb fra [F's] farbror eller hendes forlovede, som følge af, at de har indgået ægteskab og fået børn sammen.

Flygtningenævnet kan således henholde sig til det anførte i præmisserne for nævnets beslutning af [efteråret] 2013, hvoraf det fremgår, at nævnet i denne sag i overensstemmelse med nævnets praksis har foretaget en samlet vurdering af ansøgernes oplysninger til sagen og sammenholdt dem med de øvrige oplysninger i sagen, herunder foreliggende baggrundsoplysninger vedrørende Afghanistan. Om Flygtningenævnets bevisvurdering kan henvises til Flygtningenævnets formandskabs 22 beretning (2013), side 141 ff.

Flygtningenævnet bemærker endvidere, at nævnet ikke i sin afgørelse af [efteråret] 2013 har afvist, at udenomsægteskabelige forhold – om end meget sjældent - forekommer i Afghanistan, men

nævnet har fundet – og finder det fortsat - usandsynligt, at ansøgerne flere gange har haft samleje på [F's] bopæl og derved har udsat sig for en nærliggende risiko for at blive udsat for alvorlige sanktioner fra både familier og myndighederne, jf. blandt andet Udlændingestyrelsens rapport fra en fact finding mission til Kabul fra den 25. februar 2012 til den 4. marts 2012, udgivet i maj 2012, side 34 ff. (bilag 446 i nævnets baggrundsmateriale ved-rørende Afghanistan) og senest Landinfo, Norges: Temanotat om ægteskab, udgivet den 5. juni 2014 jf. bilag 526 i nævnets baggrundsmateriale vedrørende Afghanistan.

Flygtningenævnet bemærker endelig, at nævnet ved vurderingen af de divergenser, der er fremhævet i nævnets beslutning af [efteråret] 2013, på den ene side har taget hensyn til den forløbne tid, der er gået siden ansøgernes udrejse, og at ansøgerne er analfabeter, og på den anden side, at divergenserne er betydelige og vedrører et i øvrigt meget enkelt asylmotiv og et ganske kort tidsforløb, hvori selve forløbet fremstår mindre sandsynligt.

Flygtningenævnet finder derfor fortsat ikke, at de afghanske statsborgere [R] og [F] har sandsynliggjort, at de ved en tilbagevenden til Afghanistan er i reel risiko for forfølgelse eller overgreb omfattet af udlændingelovens § 7.

Det påhviler fortsat [R], [F] samt deres to børn at udrejse af landet i overensstemmelse med den i Justitsministeriets afgørelse af [en dato i foråret] 2014 fastsatte udrejsefrist, jf. udlændingelovens § 33, stk. 1 og 2. Såfremt ansøgerne ikke udrejser frivilligt, kan ansøgerne, som det fremgår af nævnets beslutning af [efteråret] 2013, udsendes tvangsmæssigt til Afghanistan, jf. udlændingelovens § 32 a.”

Nævnet meddelte i slutningen af 2014 på ny klagerne afslag på genoptagelse af sagen.

Flygtningenævnet udtalte:

"Flygtningenævnet kan således henholde sig til sine beslutninger af [efteråret] 2013 og [slutningen] 2014.

Flygtningenævnet udtalte i sin beslutning af [efteråret] 2013 vedrørende den mandlige ansøger, at ansøgeren er etnisk tadjik og sunnimuslim fra Kabul, Afghanistan. Ansøgeren havde sympatiseret med "Folkets Parti". Han havde ikke foretaget sig noget aktivt for partiet, og han havde ikke haft nogen problemer, der relaterede sig til dette parti. Ansøgeren havde som asylmotiv henvist til, at han ved en tilbagevenden til Afghanistan frygtede at blive slået ihjel af sin ægtefælles farbroder eller hendes forlovede, idet hun var stukket af sammen med ansøgeren, som hun blev gift og havde fået et barn med. Ansøgeren indledte et forhold med [F], som er ansøgerens fasters nabo. De indledte et forhold, og [F] blev gravid. Da hun var tre måneder henne, friede [Z] til hende. Hendes farbroder accepterede frieriet. Hun havde ikke lyst til at blive gift med [Z], idet han var ældre end hende, og idet hun var forelsket i ansøgeren og ventede hans barn. To uger efter forlovelsen mødtes [F] med ansøgeren. Hun fortalte ham, at hun var gravid, og at hun var blevet forlovet med en anden mand. Ansøgeren lovede at hjælpe hende. Han fortalte sin broder om situationen, og broderen ville skaffe en agent. Ugen efter mødtes ansøgeren og [F] hjemme hos ansøgerens faster. Ansøgeren fortalte [F], at hun skulle være klar til at rejse væk få dage efter. De flygtede sammen til en anden del af Kabul tidligt om morgenen. De blev viet hjemme hos agenten. Ansøgerens forældre var til stede. De opholdt sig hos agenten i 20 dage, indtil deres rejsedokumenter var klar. De fløj til Tyrkiet, hvor de opholdt sig i omkring et halvt år, indtil deres søn var 20 dage gammel. De opholdt sig efterfølgende i Grækenland i omkring 14 måneder, hvorefter [F] sammen med parrets søn fløj til [land] og derefter blev kørt til Danmark. Ansøgeren blev i Grækenland, og han indrejste i Danmark i december 2012. Mens ansøgeren og [F] opholdt sig i Grækenland, blev ansøgeren kontaktet telefonisk af sin fader, der fortalte, at [F's] farbroder og andre familiemedlemmer havde opsøgt ansøgerens familie, hvor de truede ansøgerens familie med henblik på at få dem hjem. Den 12. juli 2011 opsøgte [F's] fætter, [A], og nogle af hans venner ansøgerens familie. Ansøgerens broder, [M], fortalte dem, at han havde hjulpet dem med at flygte. [A] og hans venner slog broderen ihjel. Ansøgerens fader anmeldte [A] og hans venner til myndighederne, der fængslede [A] og to af hans venner. Familierne tilbød ansøgerens fader blodpenge, hvilket han afslog. Som følge heraf blev ansøgerens forældre udsat for trusler og fysiske overgreb, og de flygtede derfor til Pakistan. Flygtningenævnet fandt ikke at kunne lægge ansøgerens og hans ægtefælles forklaringer til grund for sagen, idet de på visse punkter fremtrådte divergerende og i øvrigt måtte karakteriseres som usandsynlige og konstruerede til lejligheden. Flygtningenævnet lagde vægt på, at ansøgeren og ægtefællen havde forklaret noget divergerende om tidspunkterne for deres seksuelle samkvem. Den mandlige ansøger havde til motivsamtalen angivet, at han og [F] tre til fire dage efter, at de var mødtes første gang på [F] bopæl, havde samleje. Til asylsamtalen havde han først forklaret, at han besøgte hende tre gange på hendes bopæl, og at de først havde samleje fjerde gang, de mødtes på hendes bopæl. Senere i samme samtale har han rettet sin forklaring derhen, at de havde samleje med en uges mellemrum den tredje og den fjerde gang, de mødtes. Dette var i modstrid med, at

ansøgerens ægtefælle til sin motivsamtale havde forklaret, at de første gang havde samleje en måned efter, at hun havde mødt ansøgeren, og at samlejerne fandt sted med en måneds mellemrum. Til asylsamtalen og under nævnsbehandlingen havde ægtefællen derimod forklaret, at de havde samleje med omkring en uges mellemrum. I øvrigt fandt Flygtningenævnet det ikke sandsynligt, at ansøgeren og ægtefællen på den af dem angivne måde skulle kunne have haft samleje med hinanden på ægtefællens bopæl, idet dette fremstod usandsynligt, når henses til de foreliggende baggrundsoplysninger. Flygtningenævnet fandt under disse omstændigheder ikke sandsynliggjort, at ansøgeren ved en tilbagevenden til hjemlandet ville være i risiko for asylbegrundende forfølgelse, jf. udlændingelovens § 7, stk. 1, eller at han ville være i reel risiko for overgreb enten fra ægtefællens forlovedes side eller fra hendes families side, omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 2. Flygtningenævnet fandt under de ovennævnte omstændigheder ikke, at der kunne tillægges det af ansøgeren fremlagte dokument, som vedrørte omstændighederne omkring hans broders død, nogen særlig vægt.

Flygtningenævnet udtalte i sin beslutning af [efteråret] 2013 vedrørende den kvindelige ansøger, ansøgeren er etnisk tadjik og sunnimuslim fra Kabul, Afghanistan. Ansøgeren havde ikke været medlem af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer eller i øvrigt været politisk aktiv. Ansøgeren havde som asylmotiv henvist til, at hun ved en tilbagevenden til Afghanistan frygtede at blive slået ihjel af sin farbroder eller sin forlovede, idet hun var stukket af sammen med en anden mand, som hun var blevet gift og havde fået et barn med. Ansøgeren indledte et forhold med [R], som er nevø til ansøgerens nabo. De indledte et forhold, og ansøgeren blev gravid. Da ansøgeren var tre måneder henne, friede [Z] til hende. Hendes farbroder accepterede frieriet. Ansøgeren havde ikke lyst til at blive gift med [Z], idet han var ældre end ansøgeren, og idet hun var forelsket i [R] og ventede hans barn. Hun regnede med, at [Z] og hendes farbroder ville blive meget vred over det. To uger efter forlovelsen mødtes ansøgeren med [R]. Hun fortalte ham, at hun var gravid, og at hun var blevet forlovet med en anden mand. [R] lovede at hjælpe hende. Ugen efter mødtes de hjemme hos [R's] faster. [R] fortalte ansøgeren, at hun skulle være klar til at rejse væk få dage efter. De flygtede sammen til en anden del af Kabul tidligt om morgenen. De blev viet hjemme hos agenten. [R's] forældre var til stede. De opholdt sig hos agenten i 20 dage, indtil deres rejsedokumenter var klar. De fløj til Tyrkiet, hvor de opholdt sig i omkring et halvt år, indtil deres søn var 20 dage gammel. De opholdt sig efterfølgende i Grækenland i 14 måneder, hvorefter ansøgeren fløj til [land] og derefter blev kørt til Danmark. Hendes ægtefælle, [R], blev i Grækenland, og indrejste i Danmark i [slutningen af] 2012. Flygtningenævnet fandt ikke at kunne lægge ansøgerens og hendes ægtefælles forklaringer til grund for sagen, idet de på visse punkter fremtrådte divergerende og i øvrigt måtte karakteriseres som usandsynlige og konstruerede til lejligheden. Flygtningenævnet lagde vægt på, at ansøgeren og ægtefællen havde forklaret noget divergerende om tidspunkterne for deres seksuelle samkvem. Ægtefællen havde til motivsamtalen angivet, at han og ansøgeren tre til fire dage efter, at de var mødtes første gang på hendes bopæl, havde samleje. Til asylsamtalen havde han først forklaret, at han besøgte hende tre gange på hendes bopæl, og at de først havde samleje fjerde gang, de mødtes på hendes bopæl. Senere i samme samtale havde han rettet sin forklaring derhen, at de havde samleje med en uges mellemrum den tredje og den fjerde gang, de mødtes. Dette var i modstrid med, at ansøgeren til sin motivsamtale havde forklaret, at de første

gang havde samleje en måned efter, at hun havde mødt ægtefællen, og at samlejerne fandt sted med en måneds mellemrum. Til asylsamtalen og under nævnsbehandlingen havde ansøgeren derimod forklaret, at de havde samleje med omkring en uges mellemrum. I øvrigt fandt Flygtningenævnet det ikke sandsynligt, at ansøgeren og ægtefællen på den af dem angivne måde skulle kunne have haft samleje med hinanden på hendes bopæl, idet dette fremstod usandsynligt, når hensås til de foreliggende baggrundsoplysninger. Flygtningenævnet fandt det under disse omstændigheder ikke sandsynliggjort, at ansøgeren ved en tilbagevenden til hjemlandet ville være i risiko for asylbegrundende forfølgelse, jf. udlændingelovens § 7, stk. 1, eller at hun ville være i reel risiko for overgreb enten fra hendes forlovedes side eller fra hendes families side, omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 2.

Nævnet kan videre henholde sig til sin afgørelse af [slutningen] 2014, hvori nævnet blandt andet anførte, at "nævnet ikke i sin afgørelse af [efteråret] 2013 har afvist, at udenomsægteskabelige forhold – om end meget sjældent – forekommer i Afghanistan, men nævnet har fundet – og finder det fortsat – usandsynligt, at ansøgerne flere gange har haft samleje på [F] bopæl og derved har udsat sig for en nærliggende risiko for at blive udsat for alvorlige sanktioner fra både familier og myndighederne, jf. blandt andet Udlændingestyrelsens rapport fra en fact finding mission til Kabul fra den 25. februar 2012 til den 4. marts 2012, udgivet i maj 2012, side 34 ff. (bilag 446 i nævnets baggrundsmateriale vedrørende Afghanistan) og senest Landinfo, Norges: Temanotat om ægteskab, udgivet den 5. juni 2014 jf. bilag 526 i nævnets baggrundsmateriale vedrørende Afghanistan." Flygtningenævnet bemærkede endelig, at "nævnet ved vurderingen af de divergenser, der er fremhævet i nævnets beslutning af [efteråret] 2013, på den ene side har taget hensyn til den forløbne tid, der er gået siden ansøgernes udrejse, og at ansøgerne er analfabeter, og på den anden side, at divergenserne er betydelige og vedrører et i øvrigt meget enkelt asylmotiv og et ganske kort tidsforløb, hvori selve forløbet fremstår mindre sandsynligt."

Flygtningenævnet bemærker, at de af Deres klienter fremlagte dokumenter ikke kan tillægges bevismæssig værdi. Nævnet finder, at de fremlagte dokumenter fremstår som konstruerede til lejligheden. Nævnet har herved blandt andet lagt vægt på karakteren og indholdet af dokumenterne. Nævnet bemærker, at det fremgår af "Country of Origin Information for Use in the Asylum Determination Process", udgivet af Udlændingestyrelsen i maj 2012, side 50 f., at falske dokumenter er meget udbredte i Afghanistan, og at der er et sort marked, hvor sådanne dokumenter kan købes og sælges. Nævnet skal videre bemærke, at det i dokumentet fastsatte tidspunkt for ansøgernes flugt hjemmefra til [sommeren] 2010 ikke stemmer overens med det af den mandlige ansøger oplyste om, at de flygtede fra Afghanistan [i efteråret] 2010. Det stemmer også mindre godt med, at [M] efter den mandlige ansøgers forklaring blev slået ihjel den 12. juli 2011 – altså mere end et år senere. Endvidere stemmer ansøgernes forklaringer om tidsforløbet ikke med deres første barns alder. Ansøgernes første barn er født den [i vinteren] 2011 og må således være undfanget omkring [foråret] 2010. Tidsforløbet omkring den kvindelige ansøgers erkendelse af, at hun var gravid, forlovelsen, den kvindelige ansøgers forklaring til den mandlige ansøger om at hun var gravid, rejsen fra hjemmet og udrejsen – altså hele det påberåbte asylmotiv – stemmer ikke med de afgivne forklaringer. Nævnet finder det endvidere bemærkelsesværdigt, at ansøgerne først knap to år efter deres afslag i Flygtningenævnet, finder anledning til at søge deres forklaring verificeret.

Ansøgerne er således løbende af de danske myndigheder blevet opfordret til at fremlægge dokumentation. Ansøgerne opholdt sig således – efter deres egen forklaring – i Grækenland i over et år, hvor de på det tidspunkt fortsat havde kontakt til den mandlige ansøgers familie, og hvor de angiveligt fik den mandlige ansøgers fader til at fremskaffe et dokument, der skulle bekræfte, at hans broder var blevet slået ihjel. Nævnet finder således ikke grundlag for at søge at få de pågældende dokumenter verificeret.

Det forhold, at Deres klienter har optrådt på dansk tv, finder nævnet ikke kan føre til en ændret vurdering. Det bemærkes herved, at nævnet har tilsidesat Deres klienters forklaringer om deres asylmotiv. Der er ikke grundlag for at antage, at Deres klienter risikerer forfølgelse, idet oplysningerne i TV-udsendelsen ikke kan anses for sande.

Flygtningenævnet finder således fortsat ikke, at Deres klienter har sandsynliggjort, at de ved en tilbagevenden til Afghanistan er i reel risiko for forfølgelse eller overgreb omfattet af udlændingelovens § 7.

Der fastsættes ingen udrejsefrist for Deres klienter, idet De [i efteråret] 2015 indbragte Danmark for FN's Menneskerettighedskomiteé, der [i efteråret] 2015 anmodede om, at der blev nedlagt foreløbige foranstaltninger. [I efteråret] 2015 udsatte Flygtningenævnet Deres klienters udrejsefrist indtil videre.”